

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 25 de juliol del 2019.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Vincent ANIÈRE, i els magistrats Srs. Carles CRUZ MORATONES i Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrits de dates 11 i 14 de novembre del 2016, la representació processal de la Sra. BM.R.G sol·licitava la suspensió immediata i urgent del règim de visites del Sr. J.M.P al respecte de la seva filla menor G, acordat per Sentència de 22-3-2007.

II.- El Sr. J.M.P i el Ministeri Fiscal s'han oposat a les pretensions de la Sra. R.

III.- Per Aute de 24-11-2016 es desestimava la suspensió cautelar del règim de visites que la mare pretenia i alhora s'incoava el corresponent incident d'execució de Sentència.

IV.- Una volta practicats els mitjans de prova proposats per les parts litigants i evacuat els corresponents escrits de conclusions, per Aute de data 27-11-2018 es decidia:

“Primer.- Desestimar la petició de suspensió del règim de visites sol·licitat per la Sra. BM.R.G mitjançant escrits de dates 11, 14 i 15 de novembre de 2016 i 1 de març del 2018.

Segon.- Requerir als progenitors perquè donin estricta compliment a la Sentència de data 22-3-2007, advertint dels efectes legals en cas d'incompliment".

V.- Contra aquesta resolució, la representació processal de la Sra. BM.R.G formula recurs d'apel·lació, i mitjançant escrit de conclusions de 14-5-2019 interessa es dicti Resolució revocant l'Aute de 27-11-2018 i disposant en el seu lloc la suspensió del règim de visites establert a favor del Sr. M tot i imposant-li el pagament de les costes judicials i extrajudicials, inclosos els honoraris d'advocat i procurador d'ambdues instàncies.

VI.- El Mgfc. Ministeri Fiscal s'ha oposat al triomf del recurs formulat. EL Sr. M no ha presentat en aquesta alçada el corresponent escrit de conclusions responsives.

Ha actuat com a magistrat ponent el Sr. Jaume TOR PORTA

FONAMENTS DE DRET

I.- la part recurrent s'alça contra l'Aute dictat per la jutjadora "a quo", afirmant que en el mateix no s'havia valorat la totalitat dels elements de prova. En aquest sentit indica que la menor havia pogut denunciar que s'havia sentit pressionada pel pare per tal de demanar una modificació del règim de visites, extrem aquest que havia comportat per la mateixa una important crisi d'angoixa requerint fins i tot d'un tractament psicològic. Discrepava de l'afirmació continguda en l'Aute recorregut segons la qual la menor hauria verbalitzat que volia estar amb ambdós progenitors, doncs en realitat aquesta no volia mantenir cap contacte amb el seu pare i de fet feia pràcticament un any que no el veia. Afegia que únicament havia mantingut algun contacte esporàdic amb la família paterna que s'havia conclòs de forma negativa atesos els contents retrets que se li feien. En definitiva considera que no es podia obligar la G a mantenir uns contactes que no volia, especialment quan des del moment en què aquests van cessar de manera efectiva el seu rendiment escolar ha millorat. Afegia que el pare no seguia el tractament psicològic recomanat per la perit judicial a fi de millorar la comunicació amb la menor i tampoc satisfieia la pensió d'aliments ni pagava les despeses extraordinàries que corresponien. Finalment insistia en que la suspensió el règim de visites era del tot necessària sense perjudici de que si la situació en un futur millorava el mateix pogués ser restablert.

II.-. El règim de visites correspon a un dret- deure o dret-funció que pretén cobrir les necessitats afectives i educatives dels menors en arres a

assegurar-los un desenvolupament equilibrat. La seva finalitat no és altre que fomentar les relacions amb el progenitor no custodi tot i mantenint viu el corrent afectiu malgrat la separació per tal de que aquesta resulti el menys perjudicial possible per al menor. A partir del moment en què el manteniment dels contactes d'un menor amb el seu progenitor resulten necessaris al seu correcte desenvolupament i participen per via de conseqüència del seu interès superior, aquesta sala ha pogut precisar de manera reiterada que "privar els contactes d'un progenitor amb el seu fill menor constitueix una ingerència excepcional en la seva vida personal, havent-se de donar lloc a aquesta mesura només quan resulta summament perjudicial pel benestar del menor" (Sentència de 27-11-2014, rotlle TSJC-193/14), de manera que la suspensió de tot règim de visites, només podrà intervenir quan s'aprecii que el manteniment dels contactes amb el progenitor no custodi pugui resultar perjudicials al desenvolupament del menor.

Realitzades les anteriors precisions s'extreu dels diferents elements de prova obrant en les actuacions que la relació personal entre la G, que actualment compta amb l'edat de 14 anys, i el seu pare és en aquests moments inexistent. En aquest sentit en el propi escrit de conclusions presentat en la instància el Sr. M admet no haver tingut contactes amb la seva filla els darrers nou mesos. No obstant, en cap moment s'extreu de les actuacions elevades a aquesta alçada, el concret motiu pel qual es trencà la relació entre pare i filla.

El que si però que resulta acreditat és que la relació interpersonals entre els pares de la menor dista, des de principis del 2016, de la pròpia d'uns progenitors degudament implicats en la cria de la filla comuna. En aquest sentit resulten especialment il·lustratives les valoracions realitzades per la perit judicial Sra. C. O en el procés judicial 6000227/2016 (folis 88 i ss) quin treball ha estat incorporat a les presents actuacions. La perit destaca les dificultats experimentades a l'hora de poder valorar l'estat emocional dels progenitors i la seva relació amb la menor a partir del moment en que la postura dels avui litigants radica en criticar obertament l'altre progenitor. En aquest sentit resulten especialment significatives les precisions següents: *"cal mencionar que l'exploració de la menor es va realitzar la setmana de vacances de Nadal que estava amb la mare. La setmana següent, el segon dia (3.1.2017) d'estar amb el pare, el Sr. M truca i comenta que la G em vol veure perquè diu que va mentir en la visita, que la mare l'apreta i que té por. Aquella setmana no es pot visitar la menor ja que estic de vacances. El 10.1.17 al tornar amb la mare, aquesta truca per comentar que la nit anterior la G va estar plorant perquè "el pare li ha dit que si no feia la compartida, marxaria a viure a V, que l'A li ha dit que la canviaria per un gat i que la crida. Que el pare vol que vingui a tu per dir que vol la compartida". (····) La G manifesta "no sé*

que vull, el papa i la mama em diuen coses diferents. L'A em diu que em canviarà per un gat, diu que li faig mal al papa i per això ell m'ho fa a mi. A casa de la mama em sento a casa, a casa del papa no em sento a casa. Perdo la memòria amb tot això perquè ja no sé que he de dir. Tinc malson i dormo malament".

En aquest context, la perit judicial conclou després de realitzar un extens anàlisi de tot el que envolta la menor i els seus progenitors, que la situació de na G és delicada doncs es troba en un estat emocional inestable ple de controvèrsies emocionals que provenen de la postura ambivalent creada fonamentalment per ambdós progenitors. En aquest context, la perit aconsella una custòdia materna amb el mateix règim de visites en benefici del pare i el seguiment per part de tots els implicats, d'un treball psicològic encaminat a normalitzar la situació concurrent.

La solució d'aquestes dificultats però no passa per la suspensió del règim de visites que han adoptat de fet els diferents actors implicats com ho pretén la Sra. R, doncs la perennitat d'aquesta situació crearà una clara mancança emocional tant per la filla com pel pare a mig termini que cal evitar. Pel contrari considerem que la solució de la dificultat concurrent requereix de la intervenció judicial, amb la finalitat de normalitzar les relacions interpersonals de totes les persones implicades en el procés judicial examinat.

III.- En atenció a l'exposat, escaurà desestimar el recurs d'apel·lació interposat, tot i confirmant-se íntegrament la part dispositiva de l'Aute recorregut tot i afegint, amb la finalitat d'assegurar una deguda protecció de l'interès de na G, que en seu d'execució la Sra. Batlle haurà d'adoptar les mesures assenyalades per la perit judicial en la part de conclusions del seu informe (folis 129 i 130) de manera progressiva però efectiva.

IV.- Malgrat desestimar-se el recurs, no procedeix fer especial pronunciament respecte de les costes d'aquesta alçada atesa la naturalesa del procediment i de conformitat amb la facultat que atorga als Tribunals el capítol X de la Novel·la 82.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas.-

La Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la Sra. BM.R.G contra l'Aute dictat per l'Hble. Batlle en data 27-11-2018, quina part dispositiva confirmem tot i precisant no obstant, amb la finalitat d'assegurar una deguda protecció de l'interès de na G, que en seu d'execució la Sra. Batlle haurà d'adoptar les mesures assenyalades per la perit judicial en la part de conclusions del seu informe (folis 129 i 130) de manera progressiva però efectiva.

I sense fer pronunciament en relació a les costes ocasionades en aquesta alçada.

Aquesta resolució és ferma i executiva.

Així per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-